

Føroyska flaggið slapp ikki at veittra í Íslandi

P. M. Dam krevur at føroyingar verða beinleiðis umboðaðir í Norðurlenska ráðnum — Hann sigur í røðu síni m. a.:

Som hørendi til den mest nordiske nation i Norden, har jeg med den aller største interesse overværet plenar eller hovedmøderne der i disse dage har fundet sted her i Reykjavik mellem de fem af de seks nordiske nationer. Det har været vældigt interessant og løftende at lægge mærke til, hvor stærkt og intensifiseret erkendelsen er af at den største mulige samhørighed mellem de nordiske nationer er intet mindre end en livsbetingelse for nordisk ånd og liv.

De skillede skranke falder, om råderne hvor trangt til fællesskab gør sig gældende bliver flere og flere, og man behøver ikke at være særlig visionær eller profetisk begavet for at forstå og se, at den dag ikke er fjern, men nærmere end mange har gjort sig tanker om, da rådets indstillende opgave på de forskellig områder, hvor fællesskabsbehovet gør sig gældende, udvides til besluttende myndighed.

Denne enkeltes suverænitæt ombyttes med fællesskabets afgørelse af hensyn til helheden. En udvikling, der ikke er fremmed blandt folkegrupper uden for Norden. Jeg ville ikke være ærlig, hvis jeg ikke vedgik, at jeg i det store sagsmateriale, der er til behandling i Nordisk Råd, så vel som i denne mundtlige forhandling, der har fundet sted, har savnet erkendelsen af og bevidstheden om, at der eksisterer en sjette broder. At der ikke bør figurere bare fem i det nordiske svanefølge, men seks, og at der på det store nordiske gude træ ikke vokser bare fem grene, men at der også findes en sjette gren.

Det så en overgang ud til, at det skulle gå færingerne lige så galt som shetlænderne, hvis nordiske kultur og liv blev opslugt af det vældige britiske imperium, og den internationale tiltrækningskraft. Men det skete ikke.

Det færøske sprog fortsatte ikke alene sit liv i pur og ren tilstand i folkets daglige tale, i digtning og sang, men det var også pladsen, som folkets skriftsprog og hovedsprog.

I kraft af at lære det færøske sprog og det danske sprog grundigt, er færingerne vist det eneste folk i Norden, der uden besvær kan forstå alle de andre nordiske sprog og som således har nøglen til nordens kulturer.

Der findes intet nordisk folk, som i højere grad end det færøske, generation efter generation

har suget kraft fra den nordiske ask, den nordiske gudeætstamme Halvfjerdstystyvetusind til hundretusind vers har levet i folkemunde i sang og i tale i dansesruerne, ude på søen, ude på markerne, men måske særlig i rogstuerne, hvor de sad og katede, spandt og strikkede under sang og foredrag af kæmpe og kærligheds kvadene om livet, ikke bare på Færøerne, men også ude i den vide verden.

Det var en god skole. Det blev en tradition og en hobby at digte, og en hæder at kunne stå mål og helst overgå det som forfædrene havde kunnet præstere. Vi har vort eget lovgivende ting, der lovgiver for alle vores særanliggender, sam-

tidig med, at vi har repræsentation på den danske rigsdag, der lovgiver for fællesanliggenderne, men dog således, at lovene skal have hjemmestyrts godkendelse, inden de bliver sat i kraft på Færøerne. Vort lagting er vist et af de ælste parlamenter i verden, hvis det ikke er det.

Vi har vort eget flag. Som det danske folk, med udelte tilslut-

úr býráðnum

Einmælt samtykt at bilar og størri tól hjá kommununi skulu verða merkt

ÓKEYPIS SKULABOKUR — VOGGUSTOVA

4. fundurin hóskvöldið 18. februar 1965 kl. 8. Býráðsformaðurin hevði sent avboð, so næstformaðurin Niclas á Dunga var í hans ara stað. Harumframt var Danberg burturstaddur (uttanlanda).

TILRÁÐINGAR FRÁ KASSANEVNDINI

1. mál á skránni var tilmælið frá kassanevndini viðv. brævi frá H.B. og B.36 um stuðul til venjara. Ein minniluti hevði uppskot at velja 10.000 kr. ein annar at geva allar kr. 22.000.— sum hetta tiltakið kostar. Peter F. Christiansen mótmælti, at málið var farið beinleiðis í kassanevndina uttan um býráðið. Eisini vildi hann at fóst peningamogd varð sett á figgarætlanina til ymisk undgömsarbeiði, ikki bara til ítrótt. Ynskji at fáa málið aftur í kassanevndina.

J. P. Henriksen spurdi, hvussu skrivið ljóðaði (Næstformaðurin las brævið) og meinti J. P. H. at hetta ikki var æstasake, og skuldi havt verið í býráðnum fyrst, og málti til, at málið fór aftur í kassanevndina, men vildi hann absaltt geva sitt viðmæli til studningin. Næstan allir limirnir høvdu orðið og vóru teir samdir at veita fót-bóltsfelagnum stuðul.

SKÓLANEVNDIN

Bræv frá Peturi í Gong viðv. ókeypis skulabókum. Hetta er eitt 2 ára gamalt mál og hevur verið sent millum nevndina og skúlastjóran og er nú enda hjá kassanevndini.

Orsakað av, at skulabókurnar verða skiftar so ofta og ikki liggja í fastari legu enn, hevur verið stóðgað við málinum, men nú roknar skúlastjórin við at um 1 ár ella so skuldu tær nýggju skulabókurnar verið lidnar og so skuldi ligið tolufta fast við teimum.

Allir býráðslimirnir vóru samdir um ókeypis skulabókur og at fáa hetta so skjótt í lag sum gjørligt.

J. P. Henriksen vildi, at peningur skuldi ikki bara setast av til hetta endamálið á figgarætlan 1965/66, men koyrast í ein grunn, so hann var tøkur, tá tíðin varð inni fyrri hesum. Var ikki fyrri at geva studning til bókur, meðan biðað varð, hetta vildi verða keðiligt fyrri tey børn, ið noyddust at fáa hann, nei lika fyrri øll.

Fleiri tilráðingar og umsóknir um byggioyvi vóru, eisini umsóknir um grundstykki o. s. fr.

ning fra alle rigsdagens partier vedtog den nye styrelses-ordning for Færøerne skrev det sit smukkeste blad i Danmarks tusind-årige historie.

Man har kaldt denne ordning en friheds- og venskabspagt, hvad den i virkeligheden også er. Den er en friheds- og venskabspagt, der søger sin mage, idet den giver rum for overtagelsen af den fulde suverænitæt (Framhald á 2. síðu)

Dagblaðsbabb

Vit skulu ikki í hesum viðfangi gera viðmerkingar til norrøna fund in í Reykjavik og Føroya stóðu hesa ferð, men ein skal leita leingi eftir líknandi babb, sum tað, í Dagblaðnum stóð, sum viðmerkingar til røðuna P. M. Dam helt.

Men hetta er eisini besta dømi um ein, sum ikki vil skilja nakað, og sum í illsinni roynir at káva nakað burtur sum er.

TAÐ VAR JUST TAÐ, AT FØROYAR IKKI ERU UMBØÐ-ADAR Á JØVNUM FØTI VÐ HINAR NORRØNU TJØÐIR-NAR, IÐ P. M. DAM AVISTI Í RØÐUNI

2 fyrri og 97 ímóti uppskotinum

ST-aðalfundurin vrakaði krav ið hjá Albanii

Seinasta hóskvöld var á fundi í S.T. kravið hjá Albanii um at aðalfundurin beinan vegin skuldi fara aftur til sitt vanliga virki, vraka við 97 atkvøðum ímóti kravinum og 2 við, meðan 15 statir ikki atkvøddu.

Einasta landi sum atkvøddi við Albanii var afrikanski statirn Mauritania.

Tann eystureuropeiski kommunistabólkurin við Sovjetsamveldinum á odda, og Rumenien sum einasta undantaki, atkvøddi ímóti Albanii.

Rumenien, sum frammanundan visti um ágangin sum Albanii hevði í hyggju og sum tað framt seinasta týsdag, varðskógvaði ikki Sovjetsamveldið og hini eystureuropeisku londini atkvøddi ikki.

FRÁ TEKNISKU NEYND

var m.a. tilráðing at lána 4½ milj. kr. at gera vatnverkið í Havnadali lígt við.

Einmælt samtykt uttan at nakar bað um orðið.

Merki býráðsins á bilarnar

Nakað ógvuliga forvitnisligt kom fram

Petur F. Christiansen bað um orðið og kom við munnligum uppskoti til tekn. nevnd, at ansað varð eftir, at bilarnir og onnur tól hjá kommununi ikki vóðu nýtt aftan á arbeiðstíð (t. v. s. privat) av býráðslimum ella býráðsfunktionerum og málti til, at navn ella merki býráðsins varð sett á alt kommunan átti av sliktum stórum tólum og bilum.

Hetta varð stórliga fagnað av øllum limunum. Upplýst varð, at fyrri heilt stuttum hevði verið tosað um hetta misbrúki á býráðs-fundi, og varð tað tá samtykt at á banna alt slikt, men hetta hevur oivað onki hjálpt. Petur í Gong helt, at um bilar og annað varð merkt, so vildi tað tryggja býráðslimum, sum nettupp nú um dagarnar verða skuldsettir fyrri alt (Framhald á 2. síðu)

Øll framleiðslan til Føroyar

Húkaverksmiðja í Hafnarfirði í Íslandi setur alla framleiðslu sína til Føroyar, verður sagt í íslendska Alþýðublaðnum

Íslenska verksmiðjan er sera nøgg. Hon býrjaði framleiðsluna fyrri tveimum árum síðan.

Solulíkindi hava verið sera góð, og arbeiðið so nógv, at teir higartil ikki kunnu hava selt húkar til íslendsku fiskivinnuna — føroyingar keypa alla framleiðsluna, sjálv um vit í Føroyum hava nýtt húkavirki á Tvøroyri.

Verksmiðjan, sum rekur henda stórhandil við Føroyar er híf Stans í Hafnarfirði.

Henda verksmiðja kann í dag framleiða 4800 húkar um tíman ella um 115.200 í samdøgnið, so vit kunnu ætla at keypa føroyinga er ikki lítið í lotuni.

